

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איסתריה אנא ואבנייה,	א"ל:											○
לית לי דוכתא למידר בה.	אמר:											○
אנא אוגר לך דוכתא,	א"ל:											○
לא טרחנא.	[א"ל]											○
לא קא מתדר לי	[א"ל]											○
שוף אכריסך ועול ושוף אכריסך ופוק.	א"ל:											○
בדינא קא מעכב.	רב חמא:											◊
והני מילי דלא מטו כשורי למטה מעשרה, אבל מטו כשורי למטה מעשרה, מצי א"ל: למטה מיל רשותא דידי הוא ולא משעבד לך.												■
וה"מ דלא אתנו גבי הדדי, אבל אתנו גבי הדדי - סתרי ובנו.												■
וכי אתנו בהדי הדדי עד כמה?												^
רובו כחצי ארכו וכחצי רחבו.	רבנן קמיה דרבה משמיה דמר זוטרא בריה דרב נחמן דאמר משמיה דר"נ כאותה ששנינו:											!
לאו אמניא לכו: לא תיתלו ביה בוקי סריקי ברב נחמן? הכי אמר ר"נ: כי דיירי אינשי.	אמר להו רבה											■
וכמה?												^
כי היכי דעיילי איסוריתא דמחוזא והדר.	רב הונא בריה דרב יהושע:											!
ההוא גברא דהוה בני אשיתא אחורי כווי דחבריה,												○
קא מאפלת עלי,	אמר ליה:											○
סכרנא לך הכא ועבידנא לך כווי לעיל מאשיתאי.	א"ל:											○
קא מרעת ליה לאשיתאי.	א"ל:											○
סתרנא לך לאשיתך עד דוכתא דכווי, ובנינא לה ועבידנא לך כווי בבנינא לעיל מאשיתאי.	א"ל:											○
אשיתא מתתאה עתיקא ומלעיל חדתא לא קיימא,	א"ל:											○
סתרנא לה עד לארעא, ובנינא לה ועבידנא לך כווי בגוה.	אמר ליה:											○
חדא אשיתא חדתא בכלויה ביתא עתיקא לא קיימא,	א"ל:											○
סתרנא לה לכוליה ביתא, ובנינא לך כווי בבנינא.	א"ל:											○
לית לי דוכתא למידר בה,	א"ל:											○
אגירנא לך דוכתא,	א"ל:											○
לא טרחנא.	א"ל:											○
בדין קא מעכב.	רב חמא:											■
היינו הך, והא תו למה לי?												?
הא קמ"ל, דאע"ג דלא משתמש אלא תיבנא ובי ציבי בעלמא.												!
הנהו בי תרי אחי דפלגי בהדי הדדי, חד מטייה אספלידא וחד מטייה תרביצא,												○
אזל ההוא דמטייה תרביצא וקא בני אשיתא אפומא דאספלידא.												○
קא מאפלת עלי	א"ל:											○
בדידי קא בנינא.	א"ל:											○

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator									
		מאן דאמר		כ	ט	ז	ח	ט	י	כ	א
בבא בתרא- השותפין		מימרא									
	בדין קאמר ליה.	רב חמא:									◇
ז.	שני אחין שחלקו, אחד מהן נטל שדה כרם ואחד מהן נטל שדה לבן - יש לו לבעל הכרם ד' אמות בשדה לבן, שעל מנת כן חלקו?	רבינא לרב אשי, מאי שנא מהא דתניא:									♣
ז.	התם דעלו להדדי.	א"ל: [רב אשי]									!
ז.	אבל הכא מאי? דלא עלו להדדי, וכי בשופטני עסקינן, דהאי שקיל אספלידא והאי שקיל תרביצא ולא עלו להדדי?										♣
ז.	נהי דעלו להדדי דמי ליבני כשורי והודרי, דמי אורא לא עלו להדדי.	א"ל: [רב אשי]									!
ז.	ולימא ליה: מעיקרא אספלידא פלגת לי, השתא משוית לי אידרונא										♣
ז.	שמא בעלמא פלג ליה	רב שימי בר אשי:									!
ז.	האומר בית כור עפר אני מוכר לך, אע"פ שאינו אלא לתך - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמיתקרי בית כור פרדס אני מוכר לך, אע"פ שאין בו רמונים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא דמיתקרי פרדס כרם אני מוכר לך, אע"פ שאין בו גפנים - הגיעו, שלא מכר לו אלא שמא, והוא - דמיתקרי כרמא	מי לא תניא:									!
ז.	מי דמי? התם מצי אמר ליה מוכר ללוקח: שמא זביני לך, הכא מצי א"ל: אדעתא דהכי פלגי, דדאירנא ביה כי היכי דדרו אבהתן.										♣
ז.	נהרדעי לטעמייהו	מר ינוקא ומר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי:									!
ז.	האחין שחלקו - אין להן לא דרך זה על זה, ולא חלונות זה על זה, ולא סולמות זה על זה, ולא אמת המים זה על זה, והוזהרו בהן שהלכות קבועות הן	דאמר ר"נ אמר שמואל:									!
ז.	יש להן.	רב:									!
ז.	ההוא שטרא דיתמי דנפק עליה תברא										◇
ז.	אגבויי לא מגבינן ליה ומיקרע לא קרעינן ליה אגבויי לא מגבינן ליה, דנפק תברא עליה מיקרע לא קרעינן ליה, דכי גדלי יתמי דילמא מיתו ראייה ומרעי ליה.	רב חמא:									!
ז.	הלכתא מאי?	רב אחא בריה דרבא לרבינא:									^
ז.	בכולהו הלכתא כרב חמא, לבר מתברא, דסהדי בשקרי לא מחזקינן.	א"ל: [רבינא]									!
ז.	בהא נמי הלכתא כרב חמא, דאם איתא דתברא מעליא הוא - איבעי ליה לאפקוי בחיי אבוהון, ומדלא אפקיה, שמע מינה זויפי זויפיה.	מר זוטרא בריה דרב מרי									!
ז.	כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר	[ת"ק]									◆
ז.	לא כל החצרות ראויות לבית שער.	רבן שמעון בן גמליאל									◆
ז.	כופין אותו לבנות לעיר חומה ודלתים ובריח	[ת"ק]									◆
ז.	לא כל העיירות ראויות לחומה.	רשב"ג									◆
ז.	כמה יהא בעיר ויהא כאנשי העיר? י"ב חדש.										■
ז.	קנה בה בית דירה - הרי הוא כאנשי העיר מיד.										■
ז.	למימרא, דבית שער מעליותא היא, והא הוא חסידא דהוה רגיל אליהו דהוה משתעי בהדיה, עבד בית שער ותו לא משתעי בהדיה										♣
ז.	לא קשיא: הא מגואי, הא מבראי.										!
ז.	הא והא מבראי, ולא קשיא: הא דאית ליה דלת, הא דלית ליה דלת.	ואי בעית אימא:									!
ז.	הא והא דאית ליה דלת, ולא קשיא: הא דאית ליה פותחת, הא דלית ליה פותחת.	אבע"א:									!
ז.	הא והא דאית ליה פותחת, ולא קשיא: הא דפותחת ידיה מגואי, הא דפותחת ידיה מבראי.	אי בעית אימא:									!
ז.	כופין אותו לבנות בית שער ודלת לחצר.	[ת"ק]									◆

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לא כל חצרות ראויות לבית שער, אלא חצר הסמוכה לרשות הרבים - ראיה לבית שער, ושאינה סמוכה לרשות הרבים - אינה ראיה לבית שער.	תניא. רבן שמעון בן גמליאל										♣	◇
ורבנן?											^	
זימנין דדחקי בני רשות הרבים ועיילו ואתו.											!	◇
כופין אותו לבנות לעיר כו'. (ת"ר: כופין אותו לעשות לעיר דלתים ובריה:)	[ת"ק]										♣	■
לא כל העירות ראויות לחומה, אלא עיר הסמוכה לספר - ראיה לחומה, ושאינה סמוכה לספר - אינה ראיה לחומה.	ורבן שמעון בן גמליאל אומר:										♣	◇
ורבנן?											^	
זימנין דמקרו ואתי גייסא.											!	◇
כשהן גובין, לפי נפשות גובין, או דילמא לפי שבה ממון גובין?	בעא מיניה רבי אלעזר מרבי יוחנן:										^	◇
לפי ממון גובין, ואלעזר בני, קבע בה מסמרות.	אמר ליה: [ר' יוחנן]										!	◇
כשהן גובין, לפי קירוב בתים הן גובין, או דילמא לפי ממון גובין?	איכא דאמרי, בעא מיניה רבי אלעזר מרבי יוחנן:										^	◇
לפי קירוב בתים הן גובין, ואלעזר בני, קבע בה מסמרות.	אמר ליה: [ר' יוחנן]										!	◇
רבי יהודה נשיאה רמא דשורא אדרבנן,	[ר' יהודה נשיאה]										♣	○
רבנן לא צריכי נטירותא, דכתיב: (תהלים קל"ט) אספרם מחול ירבון,	ריש לקיש:										♣	◇
אספרם למאן?											^	■
אילימא לצדיקים דנפיש מחלא											!	■
השתא כולהו ישראל כתיב בהו: (בראשית כ"ב) כחול אשר על שפת הים, צדיקים עצמם מחול ירבון?											^	■
אלא הכי קאמר: אספרם למעשיהם של צדיקים - מחול ירבון, וק"ו: ומה חול שמועט - מגין על הים, מעשיהם של צדיקים שהם מרובים - לא כל שכן שמגינים עליהם.											!	■
(שיר השירים ח) אני חומה ושדי כמגדלות, אני חומה - זו תורה, ושדי כמגדלות - אלו ת"ח?	כי אתא לקמיה דרבי יוחנן, אמר ליה, מאי טעמא לא תימא ליה מהא:										^	